

GANASLEJA

Lūkas 2:7-20: “Un viņai (Marijai) piedzima pirmdzimtais Dēls, un viņa To ietina autiņos un lika silē, jo tiem citur nebija vietas tai mājoklī. Un gani bija ap to pašu vietu laukā, tie, nomodā būdami, sargāja naklī savus lopus, un Tā Kunga eņģelis pie tiem piestājās, un Tā Kunga spožums tos apspīdēja, un tie bijās ļoti. Bet eņģelis uz tiem sacīja: “Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludīnu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs. Un to nemieties par zīmi: jūs atradīsīt bērnu autos ietītu un silē gulošu.” Un piepeši tur pie eņģeļa bija debespulku draudze; tie slavēja Dievu un sacīja: “Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts.” Un, kad nu eņģeļi no tiem bija aizgājuši uz debesīm, tad gani runāja savā starpā: “Ejam tad nu uz Bētlemi raudzīt, kas noticis, ko Tas Kungs mums licis paziņot.” Un tie steigdamies nāca un atrada gan Mariju, gan Jāzepu un bērniņu, silē gulošu. Bet, to redzējuši, tie izpaua to, kas tiem bija sacīts par šo bērnu. Un visi, kas to dzirdēja, izbrīnījās par vārdiem, ko gani tiem bija sacījuši. Bet Marija visus vārdus paturēja prātā, tos pārdomādama savā sirdī. Un gani griezās uz mājām, godāja un teica Dievu par visu, ko tie bija dzirdējuši un redzējuši, tā kā tas tiem bija sludināts.”

Mīļie brāļi un māsas, mēs visi dzirdējām brīnišķīgo Ziemassvētku pasludinājumu, kādu to bija dzirdējuši arī gani, kad viņi steidzās uz Betlēmi lai pielūgtu, kā eņģelis bija pasludinājis, autos ietītu un silē gulošu bērnu, tikko kā piedzimušo Pestītāju, Kristu to Kungu..

Kad gani nonāca pie silītes, viņi tajā brīdī redzēja tikai daļu no eņģeļa sludinājuma, proti, jaundzimušo bērniņu ietītu autiņos guļam silītē, līdzās viņiem vecākus, nogurušus pēc dzemdībām. Un tas varētu būt arī visai ikdienišķs skats, kurā vēl nekas neliecināja par gaidāmo pasaules Pestītāju. Un Katrā ziņā tā nebūtu sensācija pasaulīgajiem mēdijiem, ja toreiz būtu bijusi prese un televīzija.

Taču gani nemeklēja sensāciju. Viņi gribēja redzēt to, par ko tikko bija dzirdējuši. Un nodot tālāk saņemto vēstījumu. Un viņi pieņēma to, ko redzēja, tādu, kāds tas bija. Vai mums no viņiem nebūtu jāmacās?

Šajā vietā nāk prātā 20. gadsimta izcilā vācu teologa Dītriha Bonhēfera (Dietrich Bonhoeffer, 1906.-1945.) pārliedība, ka mums jāmacās *ticēt šajā dzīvē*. Tas nozīmē, ka tas, kurš gaida tā sauktos “religiozos pārdzīvojumus”, kurš grib pārliecināties par ticības patiesību ar viennozīmīgu Dieva pieredzi, var gaidīt mūžību, un var palaist garām pašu galveno: tikšanās ar Dievu šajā reālajā pasaulē – tā kā gani, kuri atrada Dievu, autiņos ietītu guļam silītē, kā pavisam ikdienišķu jaundzimušo.

Un tā Ziemassvētku vēsts kontekstā Bonhēfers aicina nevis pāriet malā no šīs pasaules, meklējot īpašās “Ziemassvētku noskaņas”, bet gluži pretēji, viņš saka: Ķerieties pie darba! Meklējiet cilvēkus, kuriem jūs varat palīdzēt šajā dzīvē, tur jūs sastapsiet Dievu. Un ja kaut kur iemirdzēsies cita pasaule, tad tas būs šīs reālas vidū. Un vislabākais piemērs tam ir Jēzus, Dievs, kurš nepalika debesīs, citā pasaulē, bet kļuva cilvēks, pilnībā iekļaudamies šīs zemes dzīvē un tieši ar to atklāja mums, cilvēkiem, dievišķo.

Tāds ir arī eņģeļa vēstījums par tikšanās vietu ar Dievu. Tā ir vieta, kura varētu šķist vismazāk tam piemērota, tas ir aicinājums nevis uz mediatīvu nošķirtību no šīs pasaules, bet došanās pie cilvēkiem vistrūcīgākajos, pat visnožēlojamākajos apstākļos, kur šī pasaule un tās problēmas ir redzamas vislabāk. Un tieši tur jūs, tāpat kā gani, sastapsiet Dievu un tur jums atklāsies cita pasaule.

Šī doma caurstrāvo Bonhēfera teoloģiju, vēl tikai daži piemēri, kas to paskaidro tuvāk. Baznīca tikai tad ir Kristus Baznīca, ja tā ir *Baznīca citiem*. Tātad Baznīca, kura neslēpjas mājīgā pašizolācijā, bet ir atvērta *citiem*. Tiem kristiešiem, kuri ne vienmēr tajā pilnībā iederas, kuri ne vienmēr visu līdz galam ievēro, kuri mūs varbūt kaitina – tā kas tas varētu būt bijis arī gadījumā ar ainu pie silītes.

Tā ir visai šaura taka, jo, no vienas puses, Baznīcā pastāv un ir nepieciešama stingra liturģiska kārtība un sistēma, kas var likties dīvaina tiem, kas atrodas ārpus tās un ko reizēm grūti ir saprast pat tiem, kuri ir Baznīcas iekšienē. Bet tieši tas var būt pievilcīgākais tajā. Un nedrīkstētu būt, ka tas kaut kādā veidā norobežo un attur citus cilvēkus, kuri vēlētos būt aktīvi ticīgie.

Otrs slavens Bonhēfera teoloģiju raksturojošs citāts ir “*Tikai tas, kurš klieudz par ebrejiem, drīkst dziedāt gregoriāniski.*” Tas, protams, nekādā ziņā nav vērsšanās pret skaistajiem gregoriāņu dziedājumiem vai baznīcas mūziku vispār. Nē, Bonhēfers ar to mums vēlas pateikt, ka visskaistākie baznīcas dziedājumi nedrīkst mūs atturēt doties turp, kur mēs esam vajadzīgi līdzcivīkiem. Bonhēfera laikā ebreji bija Vācijā visvairāk apdraudētie cilvēki. Šodien tas varētu mans izmisuma māktais kaimiņš, smagas slimības piemeklēts draugs, vientuļš seniors pansionātā, bārenis bērnu namā, vai vienkārši kolēģis, ar kuru es jau ilgāku laiku neesmu pārmijis ne vārda, tikai formāli sasveicinājies. Paskatīsimies katrs no mums sev apkārt, īpaši šajā Ziemassvētku laikā, un mēs visi atradīsim kādu, kam būs vajadzīgs ja ne mūsu “k dziedziens”, tad vismaz uzmanība gan.

Un var gadīties, ka tieši veltot uzmanību šai pasaulei, kā to mums iesaka Bonhēfers, mums kādā brīdī uzplaiksnīs gabaliņš no debesīm, ka mēs tādā veidā tiešām satiksim Kristu savā šīs zemes dzīvē. Un tie būs patiesi Ziemassvētki, sava vārda cienīgi. Novēlu to jums visiem.
Āmen!

Evaņģēlists **Viesturs Rikveilis**

**Dievs, palīdzi mums gadu sākt,
Dod Tavam mieram pie mums nākt
Ar savu žēlastību, Kungs,
Ik brīdi paliec klāt pie mums.
Dod visu, ko mums vajadzēs
Pie miesas un pie dvēseles.**
(dziesmu gr. 72)

Ļoti ātri aizritējis Adventa laiks- ar mūsu lūgšanām un gaidīšanu, gatavošanos un apņemšanos. Kā katram veicies? Lai klusās sarunās pārdomājam ģimenes un draugu lokā, lai gūstam stiprinājumu draudzes māsu un brāļu vidū! Lai priecīgs prāts kalpošanā un sadraudzībā. Lai svētībām bagāts, nodomu piepildīts un kalpošanā radošs 2020. –Dieva žēlastības gads!

Draudzes priekšniece Ērika Pomere

“Viņš bija patiesā gaisma, kas nāca pasaulē un spīd visiem cilvēkiem.” (Jņ 1:9)

Gaiša prieka, labestības un sirdsmiera svētītus
Ziemsvētkus!
Darbīgu ikdienu, radošu veiksmi un labo cerību
piepildījumu Jaunajā 2020. gadā!

Madonas evaņģēliski luteriskā draudze,
mācītājs Rolands Pētersons

MADONAS EVAŅĒLISKI LUTERSIKĀ DRAUDZE

Reģ. Nr. 90000334973

Adrese: O.Kalpaka iela 21, Madona, LV-4801

<http://www.madonas.lēlb.lv/>

[www.facebook.com/Madonas evaņģēliski luteriskā draudze](http://www.facebook.com/Madonas%20eva%C4%97%C4%93liski%20luterisk%C4%85%20draudze)

Konts: LV34HABA000140J062166, SWEDBANKA

Dievkalpojumi

Ceturtdienās plkst. 19.00

Svētdienās plkst. 12.00

Draudzes mācītājs: Rolands Pētersons, tālr.: 26785896, e-pasts: rolandpeterson@inbox.lv

Draudzes priekšniece: Ērika Pomere, tālr.: 25604071, e-pasts: erika.pomere@inbox.lv

Vēstule Draudzei

Decembris 2019

Redzi, Cilvēks!

/Jņ 19:5/